

Taisom kelia

LAIKRAŠČIO „KELIO ŽMONĖS“ PRIEDAS PRADEDANTIEMS NR. 2.

Kelių ir gyvenimo specialistų komentaras aktualiais klausimais

Gyventojai klausia:

– Ar „Rail Baltica“, kur per Panevėžį eis, pakels mano sodo kainą? Mano sodas prie Panevėžio.

Keliu moteris Stefutė:

– Žinoma, pakils ne vien tik jūsų sodo, bet ir jūsų kaina. Juk jus pamatys beveik visa Europa. Ką ten Europa, visas pasaulis! Jau iš daržo su nustumaisis treningais ir murziniu veidu bus nesolidu plaktis šalia tokio svarbaus objekto, kaip buvo iki šiol. Reikės pasipuošti, pasidaryti. Nes jūs dabar būsit Lietuvos šalikėlis veidas. O sodo patarčiau neparduoti. Kaip tik gera proga pasinaudoti visomis jo galimybėmis. Pažiūrėkit į Kėdainius! Vasarą kas antra mašina stoja nusipirkti agurkų. Ir jūs – pasipuošę, gražūs, pasitempę šalia savo teritorijos galit kuo puikiausiai pardavinėti sodo gėrybes, priklausomai nuo sezono. Patikėkit – patenkinti būsit visi. Ir, kaip sako ūkininkai, kiek papjausi, ant tiek sėsi... Oi, atrodo, ne taip... Kiek pasėsi, tiek nupjausi. Va, atrodo taip ☺.

Keliu inžinierius:

– Panevėžio miesto geografinė padėtis yra patogi tiek šalies, tiek ir Europos mastu. Miestą kerta trans-europinis transporto koridorius Helsinkis–Talinas–Ryga–Panevėžys–Kaunas–Varšuva, kitaip – „Via Baltica“. Turėtų kirsti ir transeuropinė geležinkelio vėžė „Rail Baltica“, kuri dar vadinama vartais į Vidurio bei Vakarų Europą. Į klausimą dėl sodo sklypo vertės pasikeitimų išsamiau galėtų atsakyti nekilnojamojo turto ekspertai, tačiau, mano subjektyvia nuomone, artimiausioje ateityje jūsų sklypas galėtų būti vertas tiek, kiek vertas toks pat sklypas, esantis prie Hamburgo.

Planuojantys atostogas gyventojai klausia:

– Kada pastatys greitkelį Panevėžys–Palanga?

Keliu moteris Stefutė:

– Nelabai suprantu, kam tas greitkelis reikalingas? Greitai nuvažiuoti, neturėti kur pasistatyti mašinos, sumokėti nesvietiškus pinigus už gyvenimą sandėliuke, penkias dienas lietuvi lyjant voliotis jame, dvi dienas vos saulei patekėjus įlįsti su tūkstantine minia į spirito šaltumo jūrą, atsirėmus į svetimą gauruotą krutinę nusipirkti pusžalį čebureką, visą kelią šokinėti nuo skausmo dėl per greit įdegusių kojų, greitai parvažiuoti namo besikeikiant – ir koks velnias mane nešė į tą galerą?

Nesuprantu, kam statyti kelią, kuris veda į nereikalingą pinigų išleidimo punktą? Juk Panevėžyje yra „Ekran“ marios, Sanžilė, Nevėžis ir krūvos prikastų žvyruobių apie miestą, jose be jokių finansinių išlaidų galit nuplauti savo nuodėmingus kūnus. Taip kad netiesk kelio dėl niekelio. Tai buvo mano žodis.

Keliu ekspertas:

– Turint eksperto kvalifikaciją nebūtina suprasti, kad toks kelias, kuriuo dabar galima pasiekti pajūrį per Šiaulius, yra nepatogus ir nesaugus, išskyrus kelis neseniai rekonstruotus ruožus. Ne veltui daugelis poilsiautojų, vykstančių iš Panevėžio, renkasi ilgesnį, bet patogesnį kelią – magistralę Kaunas–Klaipėda. Šis daugiau kaip prieš ketvirtį amžiaus įrengtas kelias labiau atitinka automobilininkų poreikius. Būtina didžiulė gyventojų, valdžios išrinktųjų iniciatyva, kad šia problema būtų diskutuojama ir būtų surastas teisingas sprendimas. Labai padėtų populiarūs liaudies medicinos priemonės, rekomen-

duojanti pažadų nevykdančius išrinktuosius politikus ištepti degutu, išvolioti plunksnose ir vedžioti gatvėmis, kad visi matytų, kas žadėjo, bet taip ir nespėdžia aktualių susisiekimo problemų.

– Ką daryti, jei važiuodamas kelyje pamatau stovintį automobilį su avariniu signalu ir mane stabdantį romų tautybės atstovą, neva jam pagalbos reikia. Girdėjau, romai apgauna, parduoda netikro aukso arba gali mane išvežti į Baltarusiją ir parduoti.

Keliu moteris Stefutė:

– Žinoma, žiauru būtų, jei klausyčiau savo širdies ir patarčiau, ką, mano manymu, reikėtų daryti su jais, kad jų išvis ten nebūtų. Todėl tegaliu duoti patarimą – būkite budrūs. Jei ne jūs, tai kas nors kitas, patiklesnis, sustos ir bus išdurtas, apgautas ir apkvailintas.

Šiūliau iš karto paskambinti policijai, informuoti, kur jūs tiksliai esate ir kad jus kažkas ruošiasi užpulti, apiplėšti, išprievartauti ir nušovus paskandinti. O po to, nustatę visiško visiško idioto veidą, lėtai išlipkite iš mašinos. Vaidinkite, kad jus veikia mėnulio pilnatis ir visa jūsų giminė yra flegmatikai. Po kelis kartus perklauskite, ko gi jie iš jūsų nori. Per tą laiką dažniausiai policija suspėja privažiuoti. Romų tautos atstovai, pamatę mašiną su diskotekinėm lemputėm, kažkodėl puola bėgti. Štai čia ir turit parodyti, kad dėl jūsų giminės flegmatizmo pardavėjai apsišaukėliai buvo neteisūs. Jūs privalot šokti ant pik-tadario kaip tūlas laukinis lietuvis ir tol laikyti jį prispaudęs, kol policija iš jūsų perims šitą niekingą padarą.

Keliu ekspertas:

– Kelias nesirenka transporto priemonių valdytojų pagal lytį,

rašę, tautybę ir kita. Kelias skirtas visiems. Natūralu, jog įvykus nelaimei kelyje žmonės prašo kitų pagalbos. Esant tokiai situacijai jūs turite du pasirinkimus: patikėti ir mėginti pagelbėti arba, pravažiavę pro šalį, apie galimą nelaimę pranešti pareigūnams. Palikti be pagalbos nelaimės ištiktąjį – tiesiog nežmoniška.

Prielaidos, kad jūs būsite pagrobtas ir be vizos išvežtas į Baltarusiją, aš nedrįsčiau kelti, tačiau, jeigu taip nutiktų, siūlyčiau pasitelkti derybininko įgūdžius – kaip turguje.

– Gal kas žino, kiek laiko policijos komisariate saugomas pažeidimo faktas (el. duomenų bazėje)? Ar iki gyvenimo pabaigos sąrašas vis papildomas be „nunulिनimo“?

Keliu moteris Stefutė:

– Kiekvienas faktas palieka pėdsaką. Ir jei manot, kad bus užmirštas jūsų nusizengimas, tai galit apsiminti – to nebus niekada. Gali užlūžti kompiuterio programa, kurioje užfiksuotas tas nelemtas vakaras, kai pasakėt savo uošvienei, ką galvojat apie ją, ir nusprendėt grįžti namo su mašina visiškai girtas kuo toliau nuo tos raganos. Nors sunkiai sekėsi atrasti, kuris iš keturių vairų buvo tikrasis. Tačiau iš atminties to fakto neišbrauksi. Ir tas policininkas, kuriam nedavėt kyšio, kaskart vis įrašys jūsų pavardę į nusikaltėlių sąrašą kaip priminimą, kad ir policininkai – žmonės, ir jie nori valgyti. Tad reikia galvoti, ne kaip dingti iš to amžino kaip remontas sąrašo, o kaip į jį nepakliūti.

Keliu inžinierius:

– Kiekvienas vairuotojas žino, kad Kelių eismo taisyklių laikytis yra privaloma, o jų nesilaikymas užtraukia atsakomybę. Kelio ženklai nustato eismo tvarką, įspėja

eismo dalyvius arba suteikia jiems naudingą informaciją. Jie pastatyti keliuose ne pramogai, o tam, kad visi saugiai ir laimingai pasiektų savo kelionės tikslus. Duomenis apie KET pažeidimus, jų saugojimo tvarką ir terminus nustato Policijos departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos. Pritariu Stefutei ir patariu vairuoti atidžiai, laikytis Kelių eismo taisyklių ir niekada nepakliūti į pažeidėjams skirtas duomenų bazes. Kelių gaideliams jokio „nunulिनimo“ nebus. Ne tam mes tiesiame gerus kelius, kad juose žūtų žmonės.

Gyventojai klausia:

– Kokio svorio priekabas leidžiama vilkti, turint B kategorijos vairuotojo pažymėjimą?

Keliu moteris Stefutė:

– Šiaip kategorija tempimui labai turi reikšmės. Svarbiausia, ką jūs tempiat priekaboje. Ar vogtas statybinės medžiagas, ar girtus draugelius Vycką ir Staską, ar keturiasdešimt litrų samagono tautinio paveldo forma, ar sugedusį uošvio motociklą su lopšeliu, ar senas akėčias, jūsų tėvo konfiskuotas nuo dirbtuvių dar kolūkio laikais.

Labai svarbu, kad iš priekabos niekas nekyšotų. Nei akėčių ranke-na, nei draugelio koja. Bet jei taip atsitiko ir niekaip negalit visko sukaišioti, ant išsikišusių galūnių užriškite raudoną skudurą. Viskas gerai, jei nuo svorio jūsų mašina nestoja piestu ant galinių ratų. Ir kokią kategoriją beturėtumėt tempiant, atsiminkit: geriau į namus nei iš namų.

Keliu ekspertas:

– Šioje situacijoje reikia vado-

nukelta į 4 psl. ➔

„Taisom kelia“ merginos dirbs, kol Lietuvoje bus remontuotini keliai ir piktu vairuotojų

Baigiasi pirmieji AB „Panevėžio keliai“ inicijuotos eismo saugumo ir vairuotojų tolerancijos ugdymo programos „Taisom kelia“ metai.

Programa startavo 2014 metų pavasarį socialiniame tinkle „Facebook“ ir diskusijų forume www.keliozmones.lt. Gegužės mėnesį pradėtas programos antrasis etapas. Jo metu kelyje Kaunas–Zarasai–Daugpilis, kur bendrovė atliko devyniolikos kilometrų ruožo rekonstrukciją, statybvietėse greta laikinųjų šviesoforų įrengtos naujos informavimo apie kelių darbus priemonės. Nuotaikingi „Taisom kelia“ standai apsigyveno ir kituose bendrovės objektuose.

Kelio moteris Stefutė ir „Taisom kelia“ merginos visą vasarą ir rudėnį keliuose bendravo su vairuotojais ir pačiais kelininkais, aiškindamos saugumo kelyje svarbą, ragindamos būti atidiems, nes vyksta kelio darbai. Taip buvo mėginama didinti vairuotojų supratimą apie kelio darbų specifiką, neišvengiamus nepatogumus, be kurių neįmanoma kelių rekonstrukcija ar remontas.

Rugsėjo mėnesį pasirodė naujas laikraščio „Kelio žmonės“ priedas „Taisom kelia“. Tai – trečiasis programos etapas. Savo rankose laikote jau antrąjį šio priedo numerį.

Skaitytųjų klausimų ir toliau laukiame elektroniniu paštu info@keliozmones.lt. Atsakymus į Jūsų klausimus pateiksime kituose laikraščio numeriuose, o šį kartą kalbiname pačias programos „Taisom kelia“ dalyves, kaip keitėsi jų požiūris į kelyje dirbančius žmones ir eismo saugumo organizavimo problemas, kokių nuotykių patyrė dirbdamos kelyje.

Smalsuoliams oficialiai pareiškiam, kad akcijos „Taisom kelia“ dalyvės, kurių nuotraukos naudojamos informaciniams standams ir kurios dirbo kelyje akcijų metu, nėra profesionalūs modeliai. Tai – merginos, kurios dar būdamos moksleivės, o vėliau – studentės, dalyvavo AB „Panevėžio keliai“ rengiamose socialinėse akcijose, visapusiškai remia bendrovės vykdomą veiklą ir jai pritaria. AB „Panevėžio keliai“ įprato jas vadinti savo kolegėmis.

O Stefutė, regis, ilgam įsitvirtino kelio žmonių širdyse, darbuotojai ją atpažįsta akcijų ir ne tik akcijų metu. Teko girdėti, kad važiuojant per remontuojamus ruožus, jai neoficialiai suteikiamos ir tam tikros privilegijos.

Gyvenimas nestovi vietoje. „Taisom kelia“ dalyvės tapo savarankiškomis jaunomis moterimis, siekiančiomis karjeros aukštumų savo pasirinktose srityse, kuriančiomis šeimas, auginančiomis savo mažylis. O Stefutė tapo savotiška kelio žmonių ambasadore ir tarptautiniu mastu. Taigi žodis joms.

Kelio moteris Stefutė, aktorė Violeta Mičiulienė, Kupiškis ir visi kiti Lietuvos keliai:

– Prieš kelerius metus, man atrodė, aš net nepastebėdavau žmonių, dirbančių kelio darbus. Tiesiog pravažiuodavau pro ryškią oranžinę dėmę ir atkreipdavau dėmesį į ją tiek, kiek tekdavo užtrukti kelyje. Po akcijos oranžinė dėmė išsiskaidė į žmones, kurie dirba beprotiškai sunkų darbą. Pradingo smulkmeniškas susierzinimas dėl sugaišto laiko, atsirado užuojauta ir pagarba žmonėms, kurie sunkiai dirba dėl mūsų patogumo bet kokiomis oro sąlygomis. Dabar, dalyvaudami pokalbiuose su žmonėmis apie kelius,

aš kalbu kaip pusiau specialistė ar žinovė, o ne šaudau mintimis iš oro. Ir pačiai smagu, kai pagaunu save sakant „MES nutiesėm, MES padarėm“. Tapau viena iš kelio žmonių. Ne kartą teko atsakinėti į klausimus apie kelius: kodėl, kada ir kiek dar?

Vis klausdavau, kodėl turiu tai žinoti. Atsakymas: taigi tu ten kelius tvarkai, matėm per televizorių :) Net būdama Kipre, susitikus su tautiečiais, kurie ten gyvena daug metų, sulaukiau klausimo: „Ar jau visus kelius sutvarkei?“ Vadinasi, kelių problema aktuali net tiems, kurie jais šiuo metu nevažinėja. Todėl ir mąstau, kad būsiu „Panevėžio kelių“ dalimi jau ir dėl to, kad emigrantai sugrįžtų į Lietuvą, nes pas mus bus sutvarkyti visi keliai.

„Oranžinė dėmė išsiskaidė į žmones, kurie dirba beprotiškai sunkų darbą.“

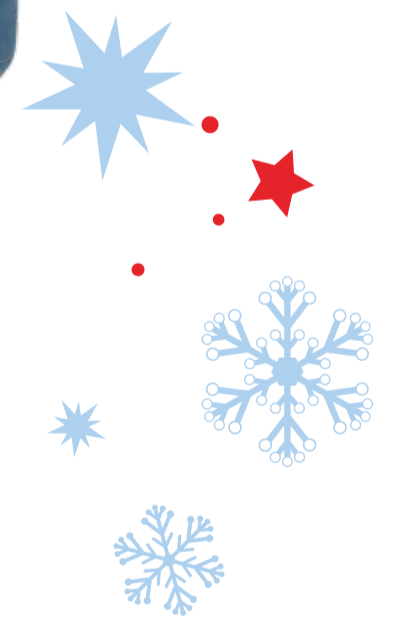

Jurgita Buitvydaitė, Vilniaus kolegijos studentė:

– Į UAB „In Public“ atėjau kaip reklamos vadybos studentė praktikantė. Net nesitikėjau, kad teks susipažinti ne tik su viešųjų ryšių subtilybėmis, bet ir su kelininkų darbu. Patirtis, įgyta projekte „Taisom kelia“, yra neįkainojama. Dalyvaudama jame supratau, koks iš tikrųjų yra sunkus kelininko darbas. Karštis, dulkės, sunkus fizinis darbas – tai faktoriai, su kuriais kelininkai susiduria kasdien. Mano manymu, jie nėra tokie baisūs, kaip piktu žmonių reakcija į jų darbą. Dažnas mūsų pravažiuodami

Miglė Narkevičienė, geodezininkė, žemėtvarkos bei miestų planavimo ir inžinerijos specialistė, Panevėžys:

– Projektas „Taisom kelia“ man suteikė daug naujų patirčių ne tik kaip inžinerinės srities gerbėjai, bet ir kaip paprastam žmogui, kuris nuolat naudojasi keliais. Iš arti susidūrusi su kelio remonto darbais ėmiau suprasti, koks iš tiesų tai sunkus ir pavojingas darbas: alinantis karštis, triukšmas, taip pat pro šalį skriejantys greičio apribojimų nepaisantys sunkvežimiai ir lengvieji automobiliai išmokė mane kaip vairuotoją pirmenybę teikti ne taisomo kelio atkarpu pervažiavimo spartai, o ten dirbančių darbuotojų saugumui. Juk kiekvienas iš jų yra ne tik kieno nors brangus brolis, vyras, tėvas ar draugas, bet ir žmogus, kasdien liejantis prakaitą dėl visų mūsų gerovės.

pykstum, keikiam kelio remontą, visiškai nepagalvodami, kad žmonės tai daro dėl mūsų. Ir ne todėl, kad kelias būtų blogesnis, kad duobių būtų daugiau ar važiuoti būtų pavojingiau, o todėl, kad važiuoti būtų gera.

Dar vienas labai smagus momentas buvo, kad pamačiau, kiek iš tikrųjų nedaug žmogui tereikia. Kai užsidegdavo raudona šviesoforo šviesa, mes bėgdavom prie vairuotojų jų pakalbinti. Kalbėdavome apie bet ką: orą, kelią, šeimą, gamtą, o tai pakeldavo vairuotojams nuotaiką. Tiesiog trumpas pokalbis, palikta simboliška dovanėlė tiems žmonėms garantavo šypsena visai dienai. Manau, kad tokių gražių projektų galėtų būti ir daugiau.

„Taisom kelią“ merginos dirbs, kol Lietuvoje bus remontuotini keliai ir pikti vairuotojai

Greta Gražul,
UAB „Vilniaus ekspedici-
ja“ logistikos vadubininke,
Vilnius

– Akcija, skirta vairuotojų tolerancijai skatinti, radikaliai pakeitė mano požiūrį į kelininkų darbą.

Seniau sustojusi remtuojamame kelyje prie laikinojo šviesoforo arba važiuodama remtuojamu kelio ruožu susierzindavau, kad tenka sugaišti daug laiko, o svarbiausia – kad tenka važiuoti gan prastu, dulketu keliu.

Dalyvaudama šioje akcijoje supratau, kad kelininkų darbas ir laikini nepatogumai vėliau atsipirks ir džiugins dvigubai. Kelionė taps saugesnė, malonesnė ir spartesnė.

Pavyzdžiui, 2013 metais baigtas Vilniaus pietinis aplinkkelis kas kart mane džiugina važiuojant pas močiutę į kaimą, manau, džiugina ir kiekvieną vairuotoją, kuriam tenka vykti šiuo maršrutu.

Kristina Vaičiūnaitė,
arheologė, UAB „In Public“
projektu vadovė, Panevėžys:

– Dalyvavimas „Taisom kelią“ programoje man paliko neišdildomų įspūdžių. Darbas kelyje yra sunkus ir pavojingas, todėl smagu, kad pavyko bent kiek pralinksinti tiek kelininkus, tiek spūstyse įstrigusius vairuotojus. O mes, programos dalyvės, turėjome progą vasarą padirbėti gryname ore, ne prie kompiuterio, pabendrauti su žmonėmis. Dirbdamos kelyje Kaunas–Zarasai–Daugpilis sutikome nemažai užsieniečių, automobiliais keliaujančių po Baltijos valstybes, todėl gavome progą nustebinti šalies svečius, kurie teigė, kad nieko panašaus į šią akciją jiems neteko matyti.

Spaudoje pateiktas statistinis Lietuvos vairuotojas – piktas, nekantrus, nepaisantis kelio ženklų. Tačiau pabendraus su daug žalio šviesoforo signalo belaukiančių vairuotojų, pasidarė aišku, kad realybė yra šiek tiek kitokia. Taip, vairuotojai kelio darbų labai nemėgsta, tačiau jie tikrai suvokia tokio darbo svarbą. Vairuotojai mums negailėjo šypsenų ir pažadėjo būti atsargūs. Tikiu, kad didžioji dalis vairuotojų savo pažado laikėsi, ypač gavę paskatavimo dovanėles.

Pakelėje stovintys informaciniai stendas su merginų atvaizdais ir raginimais vairuoti saugiai tikrai priverčia šypnelėti ir atleisti greičio pedalą. O jei prie mašinos lango palinkusi kelio moteris Stefutė liepia tau būti atsargiam, net nekyla minčių elgtis kitaip. Pozityvios emocijos ir juoko dozė – galingas įrankis siekiant pabrėžti saugaus eismo svarbą.

Valda Rapkevičiūtė,
socialinė pedagogė,
UAB „In Public“ projektu
vadovė, Panevėžys:

– Įspūdžiai po šios akcijos šiek tiek dviprasmiški. Nejauku dėl to, kad Pakruojyje ir kelyje Kaunas–Zarasai–Daugpilis dingę akcijos stendai taip ir neatsirado. Ta aplinkybė gal šiek tiek patvirtina svarstymus, kodėl apie saugumą ir toleranciją kelyje skelbia būtent moterys. Kita vertus, kelyje dirbančius vyrus galima pamatyti kas dieną. Būtent dėl jų saugumo ši akcija ir buvo pradėta.

Vis dėlto neabejoju, kad informacinių stendų atsiradimas darbų vietose iš dalies eismo dalyvių drausmina. Manau, kad visuomenė geranoriškai priėmė šią akciją ir jos skelbiamas pagarbos kelininkams idėjas. Ne kartą teko išklausti pažįstamų, pastebėjusių keliuose šiuos stendus, įspūdžius. Nebuvo nė vieno negatyvaus komentaro.

Ieva Zabilevičiūtė,
marketingo ir personalo
specialistė, Vilnius:

– Dalyvavimas programoje leido man suprasti, kad kelio tiesyboje ir tvarkyme svarbus faktorius yra ne tik kelio darbininkai, bet ir eismo dalyviai. Nekantrus noras grįžti namo ar nuvažiuoti atsigaivinti prie ežero negali būti svarbiau už atšauriomis sąlygomis dirbančio kelininko saugumą. Eismo dalyviai savo elgesiu gali apsunkinti kelio darbus, lygiai kaip ir nepalankios oro sąlygos.

Seniau, sustojus prie šviesoforo taisomame kelio ruože ar važiuojant taisomo ar tiesiamo kelio atkarpomis, galėdavai išsvysti irzlus vairuotojus, susierzinusius dėl nešvaros, kuri išpurvins jų automobilį, ar dėl per ilgai užtrunkančios eilės. Dabar keleiviai tampa kantrūs, jei pamato vieną iš akcijos stendų, – nusišypso ir nebesinervina dėl menkų problemų.

Aš jau pastebėjau, kad „Panevėžio kelių“ inicijuota eismo saugumo ir vairuotojų tolerancijos programa „Taisom kelią“ padeda tiek pėstiesiems, tiek vairuotojams suprasti, jog kelininkai ne tik dirba savo darbą, bet ir stengiasi, kad kelias į darbą, į namus taptų ne tik greitesnis, bet ir malonesnis, saugesnis.

Kelių ir gyvenimo specialistų komentaras aktualiais klausimais

← atkelta iš 1 psl.

vautis Lietuvos Respublikos saugaus eismo kelių įstatymo 23-uoju straipsniu: „Automobiliai, kurių didžiausia leidžiamoji masė ne didesnė kaip 3 500 kg ir kurie skirti ir suprojektuoti vežti ne daugiau kaip aštuonis keleivius, neįskaitant vairuotojo...“ Šie automobiliai gali būti sujungti su priekaba, kurios didžiausia leidžiamoji masė ne didesnė kaip 750 kg. Jie taip pat gali būti sujungti su priekaba, kurios didžiausia leidžiamoji masė didesnė kaip 750 kg, tačiau šio junginio didžiausia leidžiamoji masė turi būti ne didesnė kaip 4 250 kg.

Velkant priekabą arba jos nevelkant reikia mylėti kelią ir gerbti kitus eismo dalyvius.

Gyventojas klausia:

– Laba diena. Turiu sklypą su

man priklausančia kelio dalimi, tačiau ta kelio dalis man nereikalinga, tik privatau kasmet mokėti mokesčius. Kelias – viešo naudojimo. Ar galima kaip nors lengvai tą kelią kažkam atiduoti ar padovanoti? Pavyzdžiui, miesto savivaldybei ar apskritai valstybei?

Kelio moteris Stefutė:

– Siūlyčiau kelio niekam neparduoti, o juo labiau dovanot. Patys žinot, kad dovanotam arkliai kai kur nežiūrima. Dar neišku, kaip

keisis Lietuvos geografinė padėtis ir kas tuo keliu keliaus ateityje. O jei netoli bus įrengtas pasienis? Juk jūs galėsit nusidrožt šlagbaumą (nuleidžiamą buomą) ir dirbti pasieniečiu. Mano kelias – ką noriu, tą įleidžiu. Mokestį už kelią juk mokate valstybei ir tuos pinigėlius jūs galite atsiimti su kaupu iš tų, kurie tuo keliu važiuoja.

Pasikabinkit ant krūtinės kortelę „Privataus kelio šeimininkas“ ir – į trasą. Iš dviratininko – penki litai. O jei pašalpų diena, tai tas dviratininkas per dieną į parduotuvę praskriet gali kokis šešis kartus. Tik į vakarą jo jau nebesulauksit. Iš važnyčiotojo – dešimt litų. Penki litai – už vežimą, likusieji – už arklį. Ir dar galit pridėti du litus, kad arklis teršia kelią.

Sunkiau su greitaeigėm mašinom, jos gali ir nestoti. Tam reikalui yra išrasti medžiokliniai šautuvai. Visas vyresnes giminės moteris (prisiminkit Palangos prieigas) sustatykit

pakelėj su įvairiais pasiūlymais. Ir suprasit, kad jūsų gyvenime nieko nuostabesnio už tą kelio gabalėlį ir nebuvo.

Kelių inžinierius:

– Bet kokių turtu, kuris priklausau jums nuosavybės teise, galite disponuoti kaip sau tinkamas: parduoti, nuomoti, mainyti ir panašiai. Tai jūsų konstitucinė teisė. Bet kelias, kad ir einantis per jūsų sklypą, yra viešoji gėrybė, viešo naudojimo

objektas, kaip jūs ir sakote. Taigi vargu ar esate jo savininkas, greičiausiai – tik kaimynas. Gali būti, kad tą kelią prižiūrite ir remontuojate ne jūs, o savivaldybė arba kuri nors kelių priežiūros įmonė.

Kaimynų būna visokių. Kai kurie trypia virš galvos per naktį, kiti šiukšles per tvorą sumeta į jūsų pusę. O būna ir labai gerų. Pakeisti kaimynus galima tik pakeičiant gyvenamąją vietą arba tenka tiesiog susitaikyti su jų buvimu. Nesu objektyvus, bet manau, kad kelias – vienas geresnių kaimynystės variantų. Jis nepaskolins druskos, bet visada turėsite galimybę patogiai pasiekti namus. Nelaimėi ištikus, jus lengvai pasieks medikai, gaisrininkai, policija ar avarinės tarnybos. Keliu patogiai jūsų vaikai pasieks mokyklą, o jūs nukulnuosite į parduotuvę batono ir kefyro.

„Taisom kelią“ fotosesijos užkulisiai

„Panevėžio kelių“ bendrovėje vykusių fotosesijos dalyviai.

Pirmoje eilėje iš kairės: Kristina Vaičiūnaitė, Ligita Jonelė, Inga Jurevičienė, Aušra Tamašauskienė, Violeta Mičiulienė, Vilma Leonavičienė, Darijus Zubka, Greta Gružul, Donatas Venckus.

Antroje eilėje iš kairės: Šarūnas Karalevičius, Inga Jurgaitienė, Mantas Kuoja, Agnė Puidokaitė.